

EVDE BAKIM KONUSUNDA YARGI KARARLARI

Bilal ÇALIŞKAN
Danıştay üyesi

E vde bakım, devletin son zamanlarda yaptığı sosyal yardımlardan biridir. **Anayasanın, 2.maddesinde Türkiye Cumhuriyeti Devletinin “sosyal devlet” olduğu,** “Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı” kenar başlıklı 17. maddesinde, “Herkesin,... maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir.” 5. Maddesinde, “Devletin temel amaç ve görevleri, (...) kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlandıran siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmak olduğu **vurgulanmış, “Sosyal Güvenlik hakları” başlıklı 60. ve “Sosyal güvenlik bakımından özel olarak korunması gerekenler” başlıklı 61.maddelerinde;** devlete, sosyal yükümlülükler konusunda birincil önemde yükümlülükler yüklenmiş, bakıma muhtaç özürsüzler konusunda Devletin, bu konuda özel önlemler alması gerektiği belirtilmiştir.

Devlet yükümlülük altına girdiği Anayasa hükmü ile özel olarak korunması gerekenler konusunda daha ileri bir

hizmeti vermek için 1.7.2005 tarih ve **5378 sayılı Yasa ile** 2828 sayılı Yasaya Ek 7.maddeyi ekleyerek **hiçbir sosyal güvencesi bulunmayan ve bakıma muhtaç özürsüzlere** daha kaliteli bir sosyal hizmet verilmesi için **“evde bakım hizmeti ücreti”** adı altındaki Devlet desteğinden yararlanacak özürsüzleri belirlemek için **“ekonomik yoksunluk” ve “özürsüzlük (bakıma muhtaçlık)” olmak üzere iki kriter getirmiştir.** “Ekonomik yoksunluk” ölçütü, genel itibariyle, özürsüz ile özürsüzün birlikte yaşayıp bakmakla yükümlü olduğu bireylerin bütün gelirlerinden kişi başına düşecek tutarın, geçim ve bakım masrafları için yetersiz olacağı varsayılan bir aylık net asgari ücretin 2/3’ünden düşük olması şeklinde belirlenmiştir. Dolayısıyla, Kanunun yukarıda aktarılan amacı doğrultusunda, özürsüz bireye ailesinin (bakmakla yükümlü olunan bireylerin) de destek olacağı kabul edildiğinden, ekonomik yoksunluk ölçütü hesabına esas alınacak gelirler, yalnızca özürsüze değil, özürsüzün birlikte yaşadığı ya da ayrı yaşasa dahi bakmakla yükümlü olduğu bireylere ait olanları da kapsamaktadır.

2828 sayılı Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Kanununun ek 7. maddesi, **10.2.2007 tarih** ve 26430 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren **5579 sayılı Yasayla** “Her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirleri toplamı esas alınmak suretiyle; kendilerine ait veya bakmakla yükümlü olduğu birey sayısına göre kendilerine düşen ortalama aylık gelir tutarı bir aylık net asgarî ücret tutarının 2/3’ünden daha az olan bakıma muhtaç özürllülere, resmî veya özel bakım merkezlerinde ya da ikametgâhlarında bakım hizmeti verilmesi sağlanır. Bakıma muhtaç özürllülere sunulacak bakım hizmetlerinin kapsamına, bakım hizmetinden yararlanabileceklerin başvuru şekline ve bu hizmetleri verecek olan gerçek ve tüzel kişilerin izin, çalışma, denetim, ücretlendirme ile bakım hizmeti karşılığı yapılacak ödemelere ilişkin usûl ve esaslar; Kurumun koordinatörlüğünde, Maliye Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Özürllüler İdaresi Başkanlığınca müştereken çıkarılacak yönetmelikle belirlenir. Bakıma muhtaç özürllülere sunulacak bakım hizmetinin karşılığı olarak belirlenecek kişi başına aylık bakım ücreti tutarı, iki aylık net asgarî ücretten fazla olamaz. Bakıma muhtaç özürllülerden Kurumca ve diğer resmî kurumlarca bakılanlar dışında kalanlara ilişkin bakım ücreti, bu amaçla Kurum bütçesine konulacak ödeneklerden karşılanır. Bakıma muhtaç özürllülere, ücretleri Kurum bütçesinden karşılanmak suretiyle sağlanacak bakım hizmetleri 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümlerine tâbi olmaksızın temin edilir.” şeklinde değiştirilmiş, bakım hizmeti giderleri Devlet tarafından karşılanacak bakıma muhtaç özürllülerde aranan “sosyal güvenlik kurumuna tâbi olmama” koşulu kaldırılmış; ekonomik yoksunluğun tanımı ise Yönetmeliğe bırakılmaksızın, **belirlenmiştir.**

Yasa hükmüne paralel olarak **23.10.2007** tarih ve 26679 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan **Yönetmelikle**, bakıma muhtaç özürllünün bakım ücretinin Genel Müdürlükçe ödenecek olması halinde bakım ücretinin, 30/07/2006 tarih ve 26244 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Bakıma Muhtaç Özürllülerin Tespiti ve Bakım Hizmeti Esaslarının Belirlenmesine İlişkin Yönetmelik hükümlerine göre ödeneceği hükmüne yer verilmiş, Yönetmelikte de aynı tarihli, değişik 2. maddesinde, Yönetmeliğin, **her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirleri toplamı esas alınmak suretiyle; kendilerine ait veya bakmakla yükümlü olduğu birey sayısına göre kendilerine düşen ortalama aylık gelir tutarı bir aylık net asgarî ücret tutarının 2/3’ünden daha az olan bakıma muhtaç özürllüleri** kapsadığı belirtilmiş; 4. maddesinin 1. fıkrasının 21.10.2010 tarih ve 27736 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Yönetmelikle değişik (h) bendinde, “bakmakla yükümlü olunan bireyler”, üveyler de dâhil olmak üzere bakıma muhtaç özürllünün kendisi ve kendisi ile birlikte aynı evde yaşayan

eşi, çocukları ile ana ve babası, ..ve bunlarla birlikte aynı evde yaşayan kişiler olarak tanımlanmıştır.

2828 sayılı Kanun’un ek 7. maddesi, 6518 sayılı Kanun’un 21. maddesiyle 06/02/2014 tarihinde değiştirilmiş, “..Hanede birden fazla bakıma ihtiyacı olan engelli bulunması hâlinde, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarının hesaplanmasında birinci bakıma ihtiyacı olan engelliden sonraki her bakıma ihtiyacı olan engelli iki kişi sayılır. .. aylık sosyal yardım yapılır.

Bakıma ihtiyacı olan engellilere sunulacak bakım hizmet modeline ve kapsamına, bakım hizmetinden yararlanabileceklerin başvuru şekline, bu hizmetleri verecek olan gerçek ve tüzel kişiler tarafından açılacak kuruluşlara açılış izni verilmesine, çalışmasına, denetimine, ücretlendirilmesine, idari para cezalarının ve kapatılma işlemlerinin uygulanmasına, özel bakım merkezlerine bakım hizmeti karşılığı yapılacak ödemelere ve bakım hizmeti veren resmî kurumlara yapılacak yardımlara ilişkin

usul ve esaslar, Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak Maliye Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Bakıma ihtiyacı olan engellilerin evde bakımına destek için yapılacak sosyal yardımlara ilişkin iş ve işlemler, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarınca gerçekleştirilir. Bakıma ihtiyacı olan engellilerin evde bakımına destek için yapılacak sosyal yardımın başvuru şekline, değerlendirilmesine, ödenmesine ve diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar, Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak Maliye Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Birinci fıkra kapsamındaki bakıma ihtiyacı olan engellilere sunulacak bakım hizmetinin karşılığı olarak özel bakım merkezlerine ödenecek bakım ücreti, evde bakımına destek için yapılacak sosyal yardım ile bakım hizmeti veren resmî kurumlara yapılacak yardımlar Aile ve Sosyal

Politikalar Bakanlığı bütçesinden karşılanır. Bakıma ihtiyacı olan engellilere, ücretleri Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bütçesinden karşılanmak suretiyle sağlanacak bakım hizmetleri, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümlerine tabi olmaksızın temin edilir. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Birinci fıkra ile belirlenen hane halkı gelir ölçütünü aşan **gelir değişikliğinin tespiti hâlinde bu madde kapsamında yapılan ödemeler durdurulur ve değişikliğin meydana geldiği tarihten itibaren yasal faizi ile birlikte genel hükümlere göre takip ve tahsil edilir.** hükmü getirilmiştir.

2828 sayılı Kanuna 18/01/2017 tarihinde 6770 Sayılı Kanunun 6. maddesi ile eklenen Geçici 15. Madde ile; "Gerçeğe uygun olmayan belge ve sağlık kurulu raporu kullanımı nedeniyle yapılan ödemeler hariç olmak üzere, bu maddenin

yürürlüğe girdiği tarihe kadar bu Kanunun ek 7 nci maddesi kapsamında fazla ve yersiz ödenen ve geri alınması gereken tutarlar ile bunlardan doğan faizler terkin olunur. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bu kapsamda tahsil edilmiş olan tutarlar bakımından ilgili kişiler lehine hiçbir şekilde alacak hakkı doğmaz ve yapılmış olan tahsilatlar iade edilmez. Açılmış olan davalarda yargılama gideri ile vekâlet ücretine hükmolunmaz, hükmolunanlar tahsil edilmez." şeklinde yeni bir düzenleme yapılmıştır.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin "Özel ve aile hayatına saygı hakkı" kenar başlıklı 8. Maddesine göre "(1) Herkes özel ve aile hayatına, konutuna ve yazışmasına saygı gösterilmesi hakkına sahiptir" Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin (AİHM) **Andersson/İsveç ((k.k.), B. No: 11776/85, 4/3/1986)** başvurusunda, herhangi bir işte çalışmayan ve evde kalıp çocuğuna bakmak isteyen annenin ailesine mali yardımda bulunulması talebinin reddini bu madde ihlali olarak görmemiştir. **Vaughan/Birleşik Krallık (B. No: 12639/87, 12/12/1987)** kararında, iki çocuğu olan, boşanmış işsiz erkeğin işsizlik aylığı aldığı, velayeti annelerinde olan çocukları ile görüşmek için ödediği yol parasının da işsizlik aylığına dâhil edilmesi belirtmiştir. AİHM öncelikle, Sözleşme'nin 8. maddesinin çocuk bakım ödeneği şeklinde bir **mali yardım sağlanması yönünde bir pozitif yükümlülük getirmediğini belirtmiştir.** AİHM, **Bélané Nagy/Macaristan [BD], 53080/13, 10/2/2015** kararında, maluliyet maaşı bağlanmış, ancak engellilik derecesinin, faklı bir yöntem kullanılarak daha az seviyede olduğuna ilişkin yeniden değerlendirme yapılarak maluliyet maaşı kesilen başvuranın, sonraki yıllarda tekrar muayene olmuş ve en sonunda gerekli engellilik düzeyinde ol-

duğu, ancak yeni mevzuatla sosyal güvenlik güvencesinin süresiyle ilgili ek uygunluk kriterleri karşılamayınca, yeni sistem kapsamında başvurana maluliyet ödeneği hakkı sağlasa da başvuruları reddini, makul ve orantılı bir kesintiye tabi tutulmak yerine engellilik bakımından tamamen mahrum bırakılmasını, ölçüsüz olduğuna karar vermiştir.

Anayasa Mahkemesi Devrim Alyüz, Bireysel başvuru No: 2017/40383, 16/9/2020 kararında, başvurucuya daha önceki ölçütlere göre ödenmekte olan engelli aylığının yapılan kanun değişikliğiyle bütünüyle kesilmesinin aşırı bir külfet yüklediği, aylıkların tamamen ve bir anda kesilmesini haklı kılabilecek zorunlu bir ekonomik veya başka gerekçeye de yer verilmediği, engelli aylığı ödemesine dayanak kanun maddesinin yirmi bir yıl gibi uzun bir müddet uygulanmasına güvenilecek ekonomik hayatını yönlendiren, hukuki iş ve işlemlere girişen başvurucunun mezkur uygulamanın süreceği yolunda oluşan beklentisinin mümkün olduğunca korunması gerektiği, alternatif bir koruma yöntemi de ihdas etmeyerek engelli bir birey olan başvurucunun sosyal güvenlik hakkından sistemli bir şekilde mahrum bırakılmasını, Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkının ihlal edildiğine karar vermiştir.

Evde bakım hizmeti için yapılan taleplerin reddi veya bakım hizmetinin kesilmesi konularında, idari yargıda idari işlemlerin iptali için açılan davalara bakıldığında;

Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun(DİDDK) 27/06/2018 gün ve E:2016/3993 K:2018/3728 sayılı kararıyla, Bakıma Muhtaç Özürlülerin Tespiti ve Bakım Hizmeti Esaslarının Belirlenmesine İlişkin Yönetmeliğın, **23/10/2007** tarih

ve 26679 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yönetmelikle değişik 2. maddesi ile **4. maddesinin 1. fıkrasının (c) bendinin** ve 21/10/2010 tarih ve 27736 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yönetmelikle değişik **4. maddesinin 1. fıkrasının (h) bendinin iptali** istemiyle açılan davayı, 2828 sayılı Kanun'un ek 7. maddesinin, 6518 sayılı Kanun'un 21. maddesiyle 06/02/2014 tarihinde yapılan değişiklik ile getirilen ekonomik yoksunluk kriterinin belirlenmesinde dikkate alınacak kişilerin kimler olduğunun netleştirilmesi amacıyla idarece tali düzenleme yetkisinin bir sonucu olarak, dayanağı Kanun hükmündeki düzenlemeye koşut olarak getirildiği, ayrıca, Kanun'un ek 7. maddesine, 6518 sayılı Kanun ile, "kendilerine ait veya bakmakla yükümlü olduğu birey sayısına göre kendilerine düşen" ibaresi yerine "hane içinde kişi başına düşen" ibaresi getirilmiş ise de, belirtilen ibareler arasında ekonomik yoksunluk kriterinin belirlenmesi açısından herhangi bir fark bulunmadığından, dava konusu Yönetmelik maddelerinin, 2828 sayılı Kanun'un 06/02/2014 tarih ve 6518 sayılı Kanunla değişik ek 7. maddesine de uygun olduğu sonucuna varıldığı gerekçesiyle **reddeden** Daire kararı kesin olarak onanmıştır.

Danıştay Onuncu Dairesinin E:2016/15469 K: 2021/4459 sayılı kararıyla, 6518 sayılı Kanun'un 21. maddesiyle 06/02/2014 tarihinde değişikliğin gerekçesinde "2828 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesi yeniden düzenlenerek, engelliye evde bakım hizmetinin, evde bakımını sağlayan bir sosyal yardım ve destek modeli olduğu, sosyal yardımla, bakıma muhtaç engellinin evde bakımına destek verilerek yardımdan faydalanmaya ilişkin gelir kriteri, Bakanlığın tüm yardım uygulamaları için belirlediği **hane halkı yaklaşımı çerçevesinde yeniden belirlendiği,**

...Bütünleşik Sosyal Yardım Hizmetleri Bilgi Sistemi ile hane ölçünde kişinin tüm gelirleri elektronik ortamda temin edilebildiği için, gelir kriteri, tüm sosyal yardımlarda uygulanabilir ve genel bir kriter olan hane halkı yaklaşımı ile ilişkilendirildiği" ifadelerine yer verildiği, **2828 sayılı Kanun'un ek 7. maddesinin 1. fıkrasında, ekonomik yoksunluk kriterinin belirlenmesinde, "kendilerine ait veya bakmakla yükümlü olduğu birey sayısına göre kendilerine düşen ortalama aylık gelir tutarı" dikkate alınmakta iken,** 6518 sayılı Kanun ile yapılan değişiklik ile bu yaklaşımdan vazgeçilerek, **hane halkı yaklaşımı çerçevesinde yeni bir düzenlemeye gidildiği, bu durumun** bakmakla yükümlü olduğu birey sayısı ile ilgili düzenlemeler içeren Yönetmeliğın iptali istenen 2. maddesinde yer alan "...bakmakla yükümlü olduğu birey sayısına göre..." ibaresinin, 4. maddesinin (h) bendinin, 7. maddesinin 3. fıkrasının 1.cümlesinde yer alan "**bakmakla yükümlü olunan birey sayısına göre**" ibaresi ile 2. cümlesindeki düzenlemelerin Kanuna aykırı hale geldiği, **Yönetmeliğın 4. maddesinin (h) bendinin iptaline karar verilmiştir.**

Danıştay Onuncu Dairesinin 14/03/2022 tarih ve E:2021/5128 K:2022/1284 sayılı kararıyla, davacının, yakını (eşinin kız kardeşi) olan ağır engelli AÇ'in evde bakımını yaptığından bahisle tarafına bakım ücreti ödenmesi isteminin reddi işlemin iptali ile ödenmeyen evde bakım ücretlerinin, faiziyle ödenmesi yolundaki mahkeme kararı onanmıştır.

DİDDK'nun 15/12/2016 tarih ve E:2015/3826 K:2016/3489 sayılı kararıyla, davacının görme engelli olan eşi nedeniyle yapmış olduğu evde bakım ücretinden yararlandırılmasına yönelik başvurusunun

reddine ilişkin hastaneden alınan özürlü sağlık kurulu raporuna göre %82 oranında özürlü olduğu tespitine karşın davalı idarece iki kez düzenlenen bakım raporunda ise davacı eşinin özbakım becerileri yönünden yeterli olduğu, ara kararı ile davacının eşinin bakıma muhtaç özürlü kapsamında değerlendirilip değerlendirilemeyeceğine ilişkin olmak üzere anılan kişinin günlük hayatın alışılmış, tekrar eden gereklerini önemli ölçüde yerine getiremediği ile hayatını başkasının yardımı ve bakımı olmadan devam ettiremeyecek derecede düşük olup olmadığı hususlarında ve mevzuatta aranan kriterler uyarınca kişinin öz bakım becerisinin bulunup bulunmadığının tespiti amacıyla ağır özürlü olan davacı eşinin Üniversite Hastanesi Başhekimliğinden alınan heyet raporuna göre; hastanın görme sistemi işlev bozukluğunun %100, tüm vücut fonksiyonuna etki oranının %85 olarak tespit edildiği, görme sistemi işlev bozukluğunun %100 oranında olan ve tüm vücut fonksiyonuna %85 oranında etki eden davacı eşinin ağır özürlü olduğu, bakıma muhtaç özürlü kapsamında günlük hayatın alışılmış, tekrar eden gereklerini önemli ölçüde yerine getiremediği, bu nedenlerle evde bakım ücreti talebinin özbakım becerileri yönünden yeterli olduğundan iptali kararı, ... başvuru üzerine, üç kişiden oluşan bakım heyeti tarafından evine gidilerek yapılan inceleme sonucunda düzenlenen 05/01/2010 tarihli ilk bakım raporunda; “özürünün evine aynı gün iki kez gidildiği, hanımı ile görüşülürken özürünün şehir merkezinden bisiklete binerek geldiği, yoldan tutarak rehberle değil kendisi çok rahat şehre gidip gelebildiği” gözlemlenerek, özbakım becerileri yönünden başvurusunun reddine karar verildiği, söz konusu rapora davacı tarafından itiraz edilmesi sonucu 03/06/2010 tarihli ikinci ba-

kim raporunun düzenlendiği, ikinci bakım raporunda da “özürünün görme engelli olduğu, elini kolunu kullandığı, kendini ifade edebildiğinin tespit edildiği ve özbakımdan reddinin uygun olduğu” kanaatine varılarak başvurunun reddine ilişkin dava konusu işlemin tesis edildiği anlaşılmış olup, yukarıda yer verilen mevzuat düzenlemeleri çerçevesinde dava konusu olay ele alındığında, davacının evde bakım hizmetinden yararlandırılma talebi üzerine uygulanan prosedürün mevzuata uygun olduğu ve bunun sonucunda tesis edilen evde bakım ücretinden yararlandırılma talebinin reddinde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle kesin olarak bozulmuştur.

DİDDKnun 09/09/2019 tarih ve E:2018/4600 K:2019/3636 sayılı kararıyla, Sağlık Kurulu Raporu’nda, davacının eşine %89 oranında ağır özürlü olduğu belirlense de, bakım hizmetleri değerlendirme heyetince ikametgahına gidilerek incelemede, özürünün, günlük hayatın alışılmış tekrar eden gerekleri kapsamında belirtilen aktivitelerden iki tanesinde bağımsız, bir tanesinde kısmen bağımlı, bir tanesinde tam bağımlı olduğunun tespit edildiği ve davacıya bakım ücreti ödenmesine karar verildiği, daha sonra idarece yapılan inceleme sonucu düzenlenen bakım raporu formunda; özürünün, günlük hayatın alışılmış tekrar eden gerekleri kapsamında belirtilen aktivitelerden üç tanesinde bağımsız, bir tanesinde ise kısmen bağımlı olduğunun tespit edildiği, bunun üzerine bakıma muhtaç özürlü kapsamında olmadığı gerekçesiyle bakım ücretinin iptal edildiği, özürülük sınıflandırmasına göre ağır özürlü olduğu belgelendirilenlerden; günlük hayatın alışılmış, tekrar eden gereklerini önemli ölçüde yerine getirememesi nedeniyle hayatını başkasının yardımı ve bakımı olmadan devam ettiremeyecek de-

recede düşük olduğu ve kendisine ait veya bakmakla yükümlü olduğu birey sayısına göre kendisine düşen ortalama aylık gelir tutarının bir aylık net asgari ücret tutarının 2/3’ünden daha az olduğu bakım raporu ile tespit edilenlerin, bakıma muhtaç özürlü olarak kabul edildiği, bu tespit de sosyal çalışmacı, psikolog, çocuk gelişimci, tabip, fizyoterapist, hemşire, sağlık memuru unvanına sahip kişilerin görev aldığı üç kişilik bakım hizmetleri değerlendirme heyeti tarafından hazırlanacak bakım raporu ile yapılacağı, anılan heyetin bakım raporunu hazırlarken, müracaatı yapılan bakıma muhtaç özürülüyü ikametgahında veya bakım merkezinde ziyaret ederek özürülüye ait veya bakmakla yükümlü olunan birey sayısına göre özürülüye düşen gelir ile özürünün ve ailesinin fiziksel, zihinsel, duygusal, psiko-sosyal ve demografik özellikleri ve özgeçmişlerini, özü ve özürülüyü kabullenme durumlarının tespit edilerek özürünün hakları, yararlanabileceği özel eğitim, mesleki rehabilitasyon, tıbbi tedavi ve rehabilitasyon, sosyal yardımlar, koruyucu aile, evlat edindirme gibi hizmetler hakkında değerlendirme yaparak bir kanaat ve teklif belirteceği, düzenlenecek bakım raporuna dayanılarak da müracaatı yapılan özürünün bakım hizmetlerinden yararlanıp yararlanmayacağına veya hangilerinden yararlanacağına idarece karar verileceği, **mevzuat hükümlerinde, özürünün bakıma muhtaç olup olmadığını belirleme yetkisi bakım hizmetleri değerlendirme heyetine verilmiş ise de, bu yetkinin keyfi ve sınırsız kullanılamayacağı, hukuka ve kamu yararına uygun olarak kullanılması gerektiği, bakım hizmetleri değerlendirme heyetleri tarafından hazırlanan raporlar esas alınarak tesis edilen idari işlemlerin idari yargı yerlerince hukuki denetimleri yapılırken, gerek heyetin teşekkülü ve**

çalışma prensipleri gerekse müracaatı yapılan özürünün bakım hizmetinden faydalanabilmesi için belirlenen kriterlerin sağlanıp sağlanmadığı ile başvuru kapsamında birden fazla bakım raporu varsa bu raporlar arasında çelişki bulunup bulunmadığının araştırılması, gerekirse, özürlü olan kişinin özürünün niteliği de dikkate alınarak, bu konuda değerlendirme yapabilecek uzmanlığa sahip kişilerden oluşturulan bilirkişi heyetine mahallinde inceleme yaptırılarak uyumsuzluğun çözümlenmesi gerektiği, **olayda, davacının ağır özürlü olan eşinin bakıma muhtaç olup olmadığının mevzuata uygun olarak oluşturulan bakım hizmetleri değerlendirme heyeti tarafından incelendiği ve özürünün günlük hayatın alışılmış, tekrar eden gereklerini önemli ölçüde yerine getirmede, hayatını başkasının yardımı ve bakımı olmaksızın devam ettiremeyecek derecede düşkün olmadığı kanaatine varıldığı, heyet tarafından yapılan "Optik atrofiden dolayı bakıma muhtaç görülen özürünün komisyonumuzu dış kapıda karşılaması ve görüşme esnasında görmenin normal olduğu tespit edilmiş olup, özürlü bakım kapsamından çıktığına karar verilmiştir." şeklindeki değerlendirmenin, davacının özür durumuna ya da oranına ilişkin değil, yukarıda belirtilen mevzuat hükümleri uyarınca özürünün günlük hayatın alışılmış, tekrar eden gereklerini önemli ölçüde yerine getirememesi nedeniyle hayatını başkasının yardımı ve bakımı olmadan devam ettiremeyecek derecede düşkün olup olmadığına ilişkin bir değerlendirme olduğu anlaşıldığından, bu rapor dayanak alınarak tesis edilen dava konusu işlemde hukuka aykırılık görülmediği, **işlemin iptali yolundaki** İdare Mahkemesi ısrar kararı kesin olarak bozulmuştur.**

DİDDK'nun 07/12/2017 gün ve E:2015/4714, K:2017/4203 sayılı kararıyla; davacının, % 96 oranında özürlü olan oğluna evde bakım hizmeti ücreti ödenmesi için yaptığı başvurunun reddine ilişkin Valilik işlemi ile dayanağı, 23/10/2007 tarih ve 26679 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yönetmelikle değişik 7. maddesinin 3. fıkrasının son cümlesinin iptali istemiyle açılan davada; Bakıma Muhtaç Özürülülerin Tespiti ve Bakım Hizmeti Esaslarının Belirlenmesine İlişkin Yönetmeliğin 4. maddesinin (h) bendi ile 7. maddesinin 3. fıkrasının son cümlesinin iptali istemine ilişkin olarak davanın reddine;; uyumsuzluğun ailenin ekonomik yoksunluk içinde olma koşulunu sağlayıp sağlayamadığından mevzuatta aranan ekonomik yoksunluk ölçütünü sağlayan davacının, evde bakım hizmeti ücretinden yararlandırılması gerekirken, net asgari ücretten asgari geçim indirimini düşülerek bulunan rakam esas alınarak, davacının ekonomik yoksunluk ölçütünü sağlamadığından bahisle evde bakım hizmeti ücretinden yararlandırılma talebi-

nin reddine ilişkin işlemde hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle, davacının, % 96 oranında özürlü olan oğluna evde bakım hizmeti ücreti ödenmesi için yaptığı başvurunun reddine ilişkin Valilik işleminin iptaline ilişkin daire kararı kesin olarak onanmıştır.

DİDDK'nun 27/06/2018 tarih ve E:2016/2540, K:2018/3729 sayılı kararıyla, davacının, %92 ve %98 oranında ağır özürlü olan ikiz çocuklarının bakımını üstlendiğinden bahisle evde bakım hizmeti uygulamasından yararlandırılması için yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davayı, 2828 sayılı Kanunun 5579 sayılı Kanunla değişik Ek 7. maddesinin 1. fıkrasında, "*Her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirleri toplamı esas alınmak suretiyle; kendilerine ait veya bakmakla yükümlü olduğu birey sayısına göre kendilerine düşen ortalama aylık gelir tutarı bir aylık net asgarî ücret tutarının 2/3'ünden daha az olan bakıma muhtaç özürülülere, resmî veya özel bakım merkezlerinde ya da ikametgâhlarında bakım hizmeti verilmesi sağlanır.*" hükmünün

genel gerekçesinde; özürlü bireylerin mutlu bir hayat sürüp yaşama bağlanmalarının önemli olduğu, 5378 sayılı Özürlüler ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanunun 30. maddesi ile 2828 sayılı Kanuna eklenen ek 7. madde ile bakıma muhtaç özürlülerin, bakım hizmetinden faydalanabilmesi için herhangi bir sosyal güvenlik kurumuna tabi olmama şartı getirildiği, oysaki bakıma muhtaç özürünün ailesinin herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşuna tabi olması, özürünün temelde alma hakkına sahip olduğu hizmetten faydalanmasına engel teşkil etmemesi gerektiği, özellikle ailesinin sosyal güvencesinden faydalanmayan, başkasının yardımı olmaksızın hayatını devam ettiremeyecek şekilde ağır özürlü olan bireylere ve ailelerine herhangi bir sosyal hak tanınmadığı, kanunun bu maddesinin sosyal güvence kısıtlaması getirdiği, bu kısıtlama ile özürlüler arasında ayrımcılık yapıldığı ve Anayasanın eşitlik ilkesinin ihlal edildiği, bakıma muhtaç özürlü bireyin, kendisinin ya da ailesinin sosyal güvencesinin olması nedeniyle bakım hizmetinden yararlanamadığı, özürlülerin kendine yeterli, içinde buldukları toplumla kaynaşabilen, üretici bireyler olarak yetişmelerini sağlamak için eğitimsel, kültürel, ekonomik ve sosyal ihtiyaçlarının karşılanması gerektiğinin belirtildiği; Kanun hükmü ve gerekçesinin birlikte değerlendirilmesi halinde, **evde bakım hizmetlerinden yararlanmak için, anne/babanın değil, bizzat özürlü kişinin toplam geliri- nin baz alınması gerektiği sonucuna varıldığı; ağır özürlü oldukları konusunda ihtilaf bulunmayan ikiz çocukların herhangi bir gelirlerinin olmaması karşısında, babasının geliri nazara alınarak, davacının evde bakım hizmetlerinden yararlandırılması istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemde hukuka uyarlık görülmediği gerekçesiyle,**

dava konusu işlemin iptaline dair idare mahkemesi kararı, özürüne düşen ortalama aylık gelir tutarı hesaplanırken, özürlü ile birlikte yukarıda belirtilen bakımla yükümlü bulunan bireyler tanımında yer alan tüm bireylerin gelirlerinin dikkate alınması gerektiği, kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarı net asgari ücretin 2/3'ünün üzerinde olan davacının evde bakım hizmetinden yararlandırılması için yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle kesin olarak bozulmuştur.

İSTİNAF DÜZENLEMELERİ SONRASI VERİLEN KARARLAR

Ankara Bölge İdare Mahkemesi 11. İdari Dava Dairesinin E:2019/6942 K: 2022/3514 sayılı kararıyla, evde bakım hizmeti uygun bulunan ve herhangi bir geliri bulunmayan ağır engelli MD için engelli yakını olarak kendisine bakma yükümlülüğünü alan abisi HD'nin eşi olan davacıya bağlanan evde bakım ücretine ilişkin olarak 2828 sayılı Kanunun Geçici 10. maddesi gereğince ilk defa aylık bağlandığı tarih itibarıyla bu tarihte yürürlükte bulunan 2828 sayılı Kanunun Ek 7. maddesinin 10.02.2007 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 5579 sayılı Kanunla getirilen değişiklik içeren hükümlerinin maddi olaya uygulanması gerekirken 2828 sayılı Kanunun 19.02.2014 tarihli 6518 sayılı Kanunla değişik Ek 7. maddesi uyarınca aynı hanede yaşayan engelli yakını olup evde bakım hizmeti veren davacının eşine ait gelir tutarına göre aynı evde yaşayan 5 kişiye düşen payın, asgari ücretin 2/3'ünü aştığından bahisle yapılan denetimde elde edilen verilere istinaden evde bakım hizmetinin iptal edildiği, anılan hüküm uyarınca aylık gelirin net asgari ücretin 2/3'ünden fazla olup olmadığı değerlendirilmesinin, sadece engelli bireyin gelir durumu bakımından yapılması gerektiği, Geçici 10. maddesi gereğince hanede yaşayan diğer kişiler bakımından engelli bireyin gelir durumunda değişiklik olduğundan söz edilemeyeceği, dolayısıyla yasal değişikliğin davacıyı (engelli bakım hizmeti verilen yönünden) kapsamadığı anlaşıldığından, bakım hizmeti verilebilmesi için aranan gelir kriterinin tespitinde Ek 7. maddenin 6518 sayılı Kanunun 21. maddesiyle ilgili değişik halinin dikkate alınarak, hane halkı sayısına göre kişi başına düşen ortalama gelirin 2018 yılı verilerine göre bir aylık asgari ücretin 2/3'ünü aştığından bahisle davacının yararlandığı evde bakım ücretinin iptal edilmesi yönünde tesis edilen dava konusu işlemin İPTALİNE, kesin olarak karar verilmiştir.

GENEL DÜZENLEYİCİ İŞLEMLERE İLİŞKİN KARARLAR

DİDDK'nun 11/04/2019 tarih ve E:2018/917 K:2019/1669 sayılı kararıyla, 27/02/2015 günlü, 29280 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren, Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşları Tarafından Evde Sağlık Hizmetlerinin Sunulmasına Dair Yönetmeliğin, iptali istemiyle açılan davayı, 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin 8. maddesinin (b) bendinde verilen yetki çerçevesinde, evde sağlık hizmeti sunumuna ihtiyacı olan bireylerin muayene, tetkik, tahlil, tedavi, tıbbi bakım ve rehabilitasyonlarının evinde ve aile ortamında yapılması, bu kişilere ve aile bireylerine sosyal ve psikolojik destek hizmetlerinin bir bütün olarak birlikte verilmesi amacıyla çıkarılan Yönetmelik ile, evde sağlık, evde bakım ve destek hizmetlerinin il ve Ülke düzeyinde koordinasyonunu ve hizmet

sunumu sırasında ortaya çıkabilecek sorunların ilk elden çözümünü gerçekleştirmek amacıyla kurulan “Evde sağlık ve sosyal hizmetleri değerlendirme komisyonu” ve “Merkez koordinasyon komisyonu”nda, Anayasa’nın 135. maddesi, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu’nun 3. maddesinin (i) bendi ile 6023 sayılı Türk Tabipleri Birliği Kanunu’nun 4. maddesi uyarınca, verilen kamu hizmetinin en önemli paydaşlarından biri olan **hekimlerin yasal temsilcisi konumunda olan Türk Tabipleri Birliği’nin bir üyesinin de bulunması bir zorunluluk olduğu**, bu yönüyle dava konusu maddelerde hukuka uyarlık görülmediği; “Aile hekiminin görev, yetki ve sorumlulukları” başlıklı 4. maddesi ile koordinasyon merkezi olarak da Halk Sağlığı Müdürlüğü bünyesinde Toplum Sağlığı Hizmetleri Şube Müdürlüğüne bağlı merkezlerin belirlendiği; bu hizmetlerin birinci basamak sağlık hizmetleri kısmının aile hekimleri ve toplum sağlığı merkezi hekimlerince, ikinci ve üçüncü basamak sağlık hizmetleri kısmının ise ilgili hastanelerdeki uzman hekimlerce sunulacağı, yine diğer sağlık personelinin de görev alanına göre bu hizmetler içerisinde yer alacağı; dolayısıyla evde sağlık hizmeti sunumuna ilişkin yükümlülüklerin her bir meslek grubuna kendi mevzuatları çerçevesinde verildiği, dava konusu maddelerde hukuka, kamu yararı ve hizmet gereklerine aykırılık görülmediği;.. **Yönetmeliğin 15. maddesinde yer alan; ekip personelinin evde sağlık hizmetlerini 22/5/2014 tarihli ve 29007 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Sağlık Meslek Mensupları ile Sağlık Hizmetlerinde Çalışan Diğer Meslek Mensuplarının İş ve Görev Tanımlarına Dair Yönetmelik hükümlerine uygun olarak ve konu hakkında almış oldukları özel eğitimler doğrultusunda, sorumlu hekimin hazırlamış olduğu**

hizmet planına göre yerine getirmekle mükellef olduğu düzenlemesi ile birlikte değerlendirildiğinde, iptali istenen maddede sağlık çalışanlarına evde sağlık hizmetleri ile ilgili olarak mesleki eğitimle kazanılmış bilgi, beceri ve karar verme yeteneklerini kullanarak tıbbî tanı ve tedavi planlarının uygulanması sınırlarını aşan bir görev tanımı yapılmadığı; evde sağlık hizmetinin sonlandırılma seçeneklerinden (d) ve (e) bentlerinde komisyon kararı gerektiği; Yönetmeliğin “Evde sağlık hizmetleri komisyonu” başlıklı 6. maddesinin 2. fıkrası uyarınca aciliyet gerektiren durumlarda başkanın daveti üzerine komisyonun toplanmakla yükümlü olduğu, düzenlemede hukuka aykırılık görülmediği; evde sağlık hizmetlerinin bir “kamu hizmeti” olduğu, “kamu çalışanları” tarafından ifa edildiği, bu sebeple mevzuatımızda kamu çalışanının güvenliğini düzenleyen tüm hususların, evde sağlık hizmeti sunan kamu personeli için de *geçerli olacaktır*; Yönetmeliğin, 9. maddesinde; *evde sağlık hizmetleri ekiplerinin en az 3 kişiden oluşturulacağı*nın

ve 24. maddesinde de *“hasta veya küçük ya da ayırt etme gücüne sahip olmayan hastanın veli/vasisinin personelin güvenliğine yönelik uygun olmayan davranışlarda bulunmaları”*nın evde sağlık hizmetinin sonlandırma nedenlerinden biri olarak düzenlendiği görülmekle sağlık personelinin güvenliğine ilişkin düzenlemelere Yönetmelikte de yer verildiği, Yönetmelikte bu yönden hukuka aykırılık bulunmadığına dair daire kararının onanmasına karar verilmiştir.

Danıştay Onuncu Dairesinin 24/11/2021 tarih ve E:2019/12334 K:2021/4153 sayılı kararıyla, davalının engelli yakını için ödenen evde bakım ücretinin, engelli ve bakmakla yükümlü bireylerin gelirlerinin ekonomik sınırı aştığından bahisle sonlandırılmasına ilişkin işlem ile yersiz ödenen tutarın iadesinin istenilmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davayı, bakım raporu formu doğrultusunda engelli görümcüsü için davacıya evde bakım ücreti ödendiği, hane halkının toplam gelirinin, **kişi başına düşen gelirin yasal sınır olan asgari ücretine**

tin 2/3'ü tutarını aştığı tespitiyle, 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu'nun, 19/02/2014 tarih ve 28919 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6518 sayılı Kanun'un 21. maddesiyle değişik Ek 7. maddesinde, hanede birden fazla bakıma ihtiyacı olan engelli bulunması hâlinde, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarının hesaplanmasında birinci bakıma ihtiyacı olan engelliden sonraki her bakıma ihtiyacı olan engellinin iki kişi sayılacağı düzenlemesine yer verildiği, 6518 sayılı Kanun'un 25. maddesiyle eklenen Geçici 10. maddede, 1/7/2014 tarihine kadar, Ek 7 nci madde kapsamında özel bakım merkezlerinde veya ikametgâhında bakım hizmeti verilenlerin gelir değişikliklerinin, bu hizmetlerden yararlanmak için başvurmuş olanların ise gelir durumunun tespitinde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki hükümlerin uygulanmaya devam olunacağı belirtilmiştir, evde bakım hizmeti ücreti adı altındaki devlet desteğinden yararlanacak engellileri belirlemek için "ekonomik yoksunluk" ve "bakıma muhtaçlık" olmak üzere iki kriter getirildiği, muhtaçlık kriteri yönünden bir ihtilaf bulunmadığı, uyumsuzluğun ekonomik yoksunluk

kriterinden kaynaklandığı, "Ekonomik yoksunluk" ölçütü, genel itibarıyla, hane halkının toplam gelirlerinden kişi başına düşecek tutarın, geçim ve bakım masrafları için yetersiz olacağı varsayılan bir aylık net asgari ücretin 2/3'ünden düşük olması şeklinde belirlendiği, 6518 sayılı Kanun ile yapılan ve 19/02/2014 tarihinde yürürlüğe giren değişiklikle evde bakım hizmeti, engellinin evde bakımına destek yardımı olarak tanımlanarak sosyal yardım kapsamına alındığı, gelir kriterinin de hane halkı yaklaşımı çerçevesinde yeniden belirlendiği, hanede birden fazla bakıma ihtiyacı olan engellinin bulunması halinde ise gelir kriterinin hesaplanmasında, hanede bulunan birinciden sonraki her bakıma muhtaç engellinin iki kişi olarak dikkate alınmasının öngörüldüğü, Evde bakım hizmetine ilişkin olarak 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu'nun Ek 7. maddesindeki gelir hesabında yapılan değişiklikler, anılan Kanunun Geçici 10. maddesi uyarınca 01/07/2014 tarihinden itibaren yapılacak olan gelir hesabında uygulanacağı, engelli bakım ücretinin iptal edilmesine ilişkin 18/07/2014 tarih ve 4527 sayılı işlem ile davacıya yersiz ödendiği tespit edilen 3.842,96 TL'nin geri ödenmesinin istenilmesi-

ne ilişkin 11/09/2014 tarih ve 5485 sayılı dava konusu işlemler, 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu'nun Ek 7. maddesinde yapılan değişikliklerin uygulanmaya başlandığı 01/07/2014 tarihinden sonra tesis edildiği, 13/05/2014 tarihinde yapılan incelemede, mevzuatın aradığı ekonomik yoksunluk şartının bulunmadığına ilişkin sonuca; aynı evde yaşayan diğer engelli bireye 2022 sayılı Kanun uyarınca ödenen aylıkların da gelir hesabına dahil edilmesiyle ulaşıldığı, oysa hane halkının toplam gelirinin hesaplanması yapılırken; 2022 sayılı Kanun kapsamında engelli aylığı almakta olan bireylerin engelli aylıklarının hane gelirine dahil edilmemesi gerektiği, bu Kanun kapsamında, ekonomik yoksunluk içinde bulunan 18 yaşını dolduran engelli bireylere gerekli şartların bulunması durumunda aylık bağlanabileceği, Kanunun amacının, tıpkı 2828 sayılı Kanun'da olduğu gibi, sosyal devlet olmanın gereği olarak engelli bireyin kendisine aile desteğinin dışında Devlet desteğinin sağlanması; böylelikle toplumun bir parçası olan engelli bireyin sorumluluğunun tamamen ailesi üzerine bırakılmaması, topluma pay edilmesi olduğu, benzer amaçlara hizmet eden iki farklı

sosyal destekten, ilgili mevzuatın aradığı koşulları taşıdıkları için yararlanacak durumda olan engelli bireylere, idare tarafından yapılacak uygulamalarda, sistemin entegre bir şekilde çalıştırılması suretiyle engelli bireyin menfaatine uygun yönde karar alınarak işlem tesis edilmesi gerektiği, 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanun'da belirtilen aylıklardan yararlanabileceklerin başvuru şekli, hak sahipliğinin tespiti, kontrolü ve aylıkların ödenmesine ilişkin usul ve esasları belirlemek amacıyla 25/01/2013 tarih ve 28539 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşları İle Engelli ve Muhtaç Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Yönetmeliğin 7. maddesinin 8. fıkrasında, engelli aylıklarında, aylığa hak kazanma durumları uygun olanların muhtaçlığını; gelir, servet ve harcamalar esas alınarak bu fıkrada belirtilen şekilde hesaplanacağına kurala bağlandı; hanenin gelir durumunun 2022 sayılı Kanun gereğince bağlanan ay-

lıklar hariç olmak üzere belirleneceği, işlem tarihi itibarıyla yürürlükte olan 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu'nun Ek 7. maddesi uyarınca aynı hanede birinci bakıma ihtiyacı olan engelliden sonraki her bakıma ihtiyacı olan engellinin iki kişi sayılacağı hesaplanması sonucu kişi başına düşen gelirin net asgari ücretin üçte ikisinin altında kaldığı ekonomik yoksunluk şartının sağlandığı, davanın reddi kararı bozulmuştur.

2828 sayılı Kanun'un ek 7. Maddesinin değiştiren, 6518 sayılı Kanun'un 21. maddesindeki Birinci fıkra ile belirlenen hane halkı gelir ölçütünü aşan gelir değişikliğinin tespiti hâlinde bu madde kapsamında yapılan ödemeler durdurulur ve değişikliğin meydana geldiği tarihten itibaren yasal faizi ile birlikte genel hükümlere göre takip ve tahsil edilir." hükmü gereği, 06/02/2014 tarihinden sonra, yanlış veya fazladan bakım ücreti aldığından kamu zararına sebebiyet verdiği bahisle, Aile ve Sosyal Yardımlar Bakanlığı tarafından adli yargıda kişilere karşı açılan alacak davalarıyla ilgili kararlar:

Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 06/07/2021 gün ve E:2019/226 K:2021/4203 sayılı kararıyla, davalının kuruma maddi koşullarının yetersiz olduğu gerekçesiyle engelli yakını için evde bakım ücreti talebinde bulunduğu, yapılan inceleme ile bakım ücreti ödenmesine bağlandığı, yapılan takipler sonucunda da adı geçen engellinin yönetmelik hükümlerine uymadığının anlaşıldığını belirterek davalının haksız yararlandığı bakım ücreti olan 2.863,33 hazine alacağına ödeme tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava ettiği, Mahkemeye, Yasanın amacı muhtaç durumda bulunanlara sosyal yardımı yapmak olduğu, 2022 sayılı Yasanın 3. Maddesinde "geçim şartının kalkması" hali bağlanan aylığın kesilmesi için kıstas olarak getirildiği, ancak ödenen miktarın istirdadına dair düzenleme yapılmadığı, yaşam deneyleri ve günümüzün ekonomik koşullarına göre davalının kendisine ödenen muhtaçlık aylığını tüketerek elden çıkarmak zorunda kalan günü gününe ve güçlüğüle geçinen kimselerden olduğu, konuya ilişkin düzenlemenin yeterli ekonomik gücü olmayan ağır özürü ailesinin yükünü azaltma amacı taşıdığı, ücretin tahsilinin engellinin bakım ve eğitimini daha da güçleştireceği, sosyal hayata katılımını olumsuz yönde etkileyeceği, davalının maaş artışını bilmediği yönündeki beyanın aksinin ispat edilemediği, artışa konu maaşın SGK'ya kayıtlı olup davacı tarafça bu hususun tespit edilebileceği, davalının kendisine bağlanan maaşın niteliği, eğitim ve yaşam koşulları nazara alındığında kanunları takip ve bildirimde bulunmamasının olağan hayat koşullarında kendisinden beklenemeyecek düzeyde olması, maaş bağlayan kurumun ilgili birimlerinin de takip yapmayarak bu ödemeye sebep olmaları dikkate alındığında davanın reddi kararı onanmıştır.

